

5, 2, 4. TAHT. UP. 2, 2. — b) Heilkräuter, Heilstoff aus Kräutern, Arsenel
AK. 2, 4, 5, 1. 6, 2, 1. TRIK. 2, 6, 13. H. 472. M. 8, 324. 9, 293. 11, 237. BHAG.
9, 16. N. 9, 29. MBH. 3, 13856. R. 4, 25, 6. 23. SUÇA. 1, 5, 13. 135, 1. 3. 144,
7. 373, 12. 2, 52, 16. 375, 14. 554, 1. BHART. 1, 86. PANĀT. I, 223. 210,
17. HIT. I, 13. 162. RAGH. 1, 28. 12, 97. अयते हि पुरा लोके विषत्य विष-

मौषधम् ÇĀṆĀT. 15. — c) Kräutergefäß Z. d. d. m. G. 9, p. LXXIX.

श्रीषधे und श्रीषधी f. = श्रीषधि H. 1117. श्रीषधिव्याहरे JĀG. 3, 276.

श्रीषधयः KIRĀT. 5, 24. श्रीषधीभ्यः PĀR. GAṆJ. 2, 2 in Z. d. d. m. G. 7, 533.

श्रीषधीभिः MBH. 13, 454. गृष्टिर्ध्वैश्रीषधीभिः (am Ende eines Çloka)

TRIK. 3, 3, 95. श्रीषधि als comp. aufgefasst im gaṇa दासीभारदि zu P. 6, 2, 42.

श्रीषधीकर (von श्रीषध + कर) in eine Arznei umwandeln: दुष्करं
विषमौषधीकर्तुम् MĀKĀ. 121, 13.

श्रीषधीपति (श्री^० + पति) m. ein Bein. des Soma SUÇA. 2, 173, 1. —

Vgl. श्रीषधि und श्रीषधीपति.

श्रीषर् n. 1) Steppensalz (von ऊषर्). — 2) eine Art Magnet RĀG. im ÇKDn.

श्रीषर्क n. = श्रीषर् 1. RĀG. im ÇKDn.

श्रीषर्सी (von उषस् f. Frühe, Tagesanbruch: अथ वा सोषा: पत्न्यौषसी
सा ÇAT. Ba. 6, 1, 2, 8.

श्रीषस्य (wie eben) adj. der Ushas geweiht ÇĀṆĀ. ÇA. 6, 5, 1. — Vgl.
उषस्य.

श्रीषिक (von उषा) adj. mit Tagesanbruch wandernd P. 7, 3, 51, Sch.
श्रीषित und श्रीषीत s. u. श्रीषित am Ende.

श्रीष्ट (von उष्ट) 1) adj. a) vom Kameel herrührend: तीर् M. 5, 8. JĀG.
1, 170. SUÇA. 1, 174, 20. 175, 19. 180, 20. — b) reich an Kameelen (Ge-
gend) P. 4, 2, 69, Sch. — 2) n. das Kameel (als Gattung) WILS.

श्रीष्टक (wie eben) 1) adj. vom Kameel herrührend P. 4, 3, 157. — 2)
n. eine Menge Kameele P. 4, 2, 39. AK. 2, 9, 77. H. 1416.

श्रीष्टरथ (von उष्ट + रथ) adj. zu einem von Kameelen gezogenen Wa-
gen gehörig: चक्र P. 4, 3, 122, Sch.

श्रीष्ट्रायण patron. von उष्ट gaṇa श्रीरूपादि zu P. 4, 2, 80. Davon श्री-
ष्ट्रायणक ebend.

श्रीष्टिक (von उष्ट) adj. vom Kameel herrührend: दधि SUÇA. 1, 177, 13.

श्रीष्ट (von श्रीष्ट) adj. lippenförmig ÇAT. Ba. 4, 1, 5, 19. KĪTJ. ÇA. 9, 2, 7.

श्रीष्टिर्न (von उष्टिन्) adj. (f. ङ) gaṇa प्रज्ञादि zu P. 5, 4, 38.

श्रीष्टिक् adj. gaṇa उत्सादि zu P. 4, 1, 86. aus Ushṭih bestehend u.
s. u. VS. 29, 60. ÇAT. Ba. 8, 6, 2, 3. ÇĀṆĀ. ÇA. 6, 4, 38. 5, 12.

श्रीष्टीक MBH. 2, 1337 viell. fehlerhaft für श्रीष्टीष = उष्टीषिन्.

श्रीष्ट्य (von उष्ट) n. Hitze, Brennen gaṇa दृढादि zu P. 5, 1, 123. JĀG.
3, 77. SUÇA. 1, 117, 20. 149, 1. 154, 12. 252, 14. 2, 477, 5.

श्रीष्य (von उष्यन्) n. dass. RAGH. 17, 33 (ed. Calc. उष्यन्). Diese Form
ist wohl wie उष्यता zu verwerfen.

